

YRA TIK ŠIAURĖS

Donatas Petrošius

YRA TIK ŠIAURĖS

— Ar girdi mane, Vladai?

— Taip. Kas yra?

— Tu man paaiškink, ką tai reiškia, kad per orų prognozę kiekvieną vakarą mini Pietų Lietuvą?

— Ką čia dabar tau aiškinti?

— O tai kaip gali būti Pietų Lietuva? Ar ten taip karšta, kad vietoj juodalksnių – palmės? O vietoj gandrų – stručius gano?

— Iš kur tu tai ištraukei? Ten viskas taip pat, kaip pas mus. Ir drebulės, ir beržai, ir pušys. Ir žąsys, ir briedžiai tokie pat gyvena.

— Bet tai kažkaip turi eiti atskirti, kur Pietų, o nuo kur visa kita Lietuva prasideda.

— Na gal grybai ten savotiški auga. Baravykai kitokie. Kaip jie ten sako – cukriniai ar cikriniai. Kazlėkai kitokie. Voveraitės. Bet nežinau.

— Tai gal ten žmonės kitokie?

— Iš kur tau bus kitokie.

— Tai gal ten žiemų nebūna?

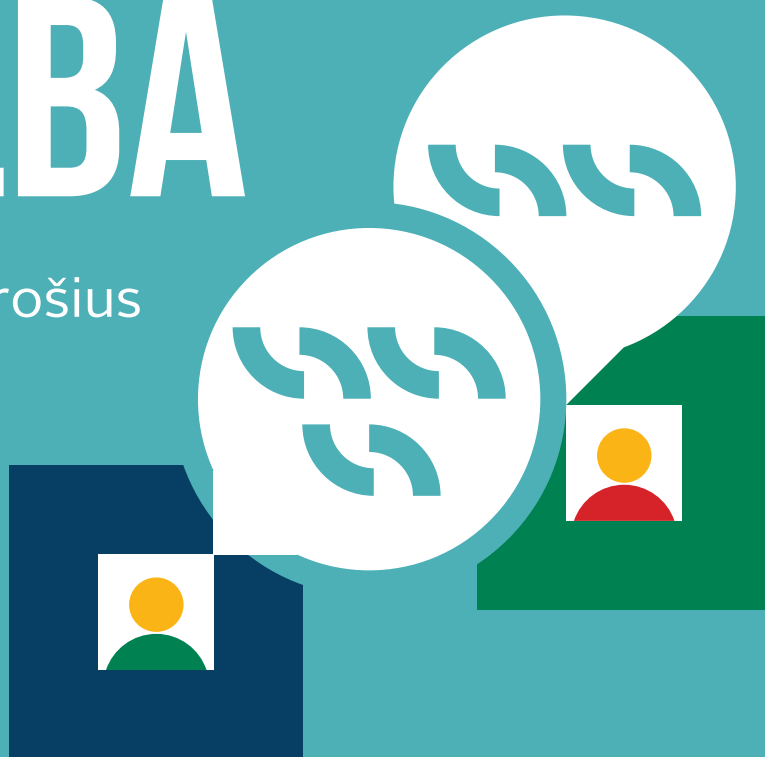
— Eik jau – ledija kaip priklauso. Ir sniego pribyra iki palangių. Ir šaltis suspaudžia toks, kad kvapą atima.

— Tai kokie ten pietūs, jei viskas kaip pas mus, šiaurėj? Sakau, nėra jokių pietų. Visa Lietuva yra šiaurės.

BENDRINĖ KALBA

Donatas Petrošius

YRA TIK ŠIAURES

— A girdi mani, Vladziau?

— Teip, a kas yr?

— Tu man' paaiškink, ką ti reiškia, kad par arų pragnozj
kekvienų vakarų myni Petų Lietuvų?

— Kų čia dabar tau aiškint'?

— A tai kaip gali būt' Petų Letuva? Ar ti teip karšta, kad
vietaj juodalksnių – palmes? A vietaj gandrų – stručius gana?

— Iš kur tu čia ištraukei? Ti vyskas teip pat', kaip pas mus.
Ir drebulas, ir beržai, ir pūšys. Ir žūsys, ir briedžiai takie pat'
givena.

— Ale tai kaip nars raiktų atskyrť, kur Petų, a na kur visa kita
Letuva prasydeda.

— Nu gal' grybai ti savotiški auga. Baravykai kitakie. Kaip anys
ti saka – cukryniai ar cikryniai. Kazlėkai kitakie. Vaverūškas.
Ale nežinau.

— Tai gal' ti žmones kitakie?

— Ir kur tau bus kitakie?

— Tai gal' ti žemų nebūna?

— Aik jau – ladyja kaip priklausa. Ir sniega pribyra iki palūngių.
Ir šaltis suspaudžia taksai, kad kvapų atajama.

— Tai kakie ti pietūs, jegu vyskas kaip pas mus, šiaurej?
Sakau, nėra jokių petų. Visa Letuva yra šiaures.

MOLĒTIŠKIŲ ŠNEKTA

Alvydas Šlepikas

YR CIK ŠAURĖS

— Vladai, ar mani girdzi?

— Nu, kas yr?

— Tu man dartės paaiškink, ką raiškia, kad per orų prognozę vis mini tų Pietų Lietuvų?

— Ką cia aiškinc?

— O tų: kap cia gali bŭc toj Pietų Lietuva? Kiba tį tep karšta, kad vieton juodalksnių palmės dzygsta, o vieton gandrų struciai peris?

— Iš kur dar ištraukei? Tį viskas tep, kap pas mus. Ir drebulukės, ir beržukai, ir pušukės, ir žąsys, ir briedziai...

— Ale kažkap vis ciek gal išaitų atskyrė, nuo kur toj Pietų Lietuva prasdeda.

— Nu tai gal grybai kitoki auga. Baravykai kitoki. Gal vien cikriniai. Gal ir kazlėkai kitoki, ir voveruškos, pats nežinau.

— O gal tį žmonės kitokie?

— Kur dar tau bus kitokie.

— Tai gal tį žiemų nebūna?

— Aik tu, šūla kap raikianc. Ir sniego privaro sulig langais. Ir šalcis paspaudzia tep, kad kvapų nuima.

— Perkūno! Tai koki tį pietūs, jei viskas, kap pas mus? Nėr jokių pietų. Visa Lietuva – cik viena šaurė ir viskas.

VEISIEJIŠKIŲ ŠNEKTA

Gintaras Bleizgys

YRA TIK ŠIAURĖS

— Ar girdi mane, Vladai?

— Nū?

— Žiūrėk, kaip čia išeina, kad per orus kiekvieną vakarą sako „Pietų Lietuva“?

— Ir ką?

— O tai kaip gali būti Pietų Lietuva? Tipo ten taip karšta, kad vietoj juodalksnių – palmės? Ir tipo vietoj gandrų – stručiai?

— Nū jau... Ten niekas nesiskiria. Ir drebūlės, ir beržai, ir pūšys. Ir žąsūs, ir briedžiai tókie pat.

— Bet tai kažkaip tūri eiti atskirti, kur Pietų, o nuo kur visa kita Lietuva prasideda.

— Nū ten gal grybai savotiški. Baravykai kitóki. Maždaug cukriniai ar cikriniai. Kazlėkai kitóki. Voveraitės. Ar kažką.

— Tai gal ten žmonės kitóki?

— Iš kūr tau bus kitóki.

— Tai o kaip su žiemom, gal nebūna?

— Nū jau – normāliai to ledo. Ir sniego privaro iki palangių. Ir šaltis taip kala, kad súnku įkvėpt.

— Tai kókie ten pietūs, jei vīskas kaip pas mus šiaurėj? Sakau, nėra jokių pietų. Visa Lietuva yra šiaurės.

VILNIEČIŲ ŠNEKTA

Andrius Jakučiūnas

YRA TIK...

— Ponia, negirdėtas dalykas!..

— Ką Jūs sakote?!

— Jūs man, gerbiamoji, paaiškinkite, kodėl per orų prognozę kaskart kalba apie Pietų Lietuvą?

— O ką jie ten kalba?

— Sako: Pietų Lietuva... Pietų Lietuva... Juk pietuose turėtų būti labai karšta.

— Na ką jūs, ponია, ten viskas kaip ir pas mus.

— Be tai kaip, ponია, atskirti, kur ta Pietų Lietuva prasideda?

— Gerbiamoji, su niekuo ji neprasideda. Ji visada viena. O gal ir ne viena. Aš nežinau. Niekada nesidomėjau tokiais dalykais.

— Bet gal ji vis tiek šiek tiek...

— Kur jau jai šiek tiek – tokiuose metuose...

— Tai gal ji ten vasaroja?..

— Ką jūs, ponია, ten drėgna ir šalta.

— Tai ką jie man kalba apie pietus Lietuvoj, jei viskas kaip ir pas mus. Aš ir sakau, ponია – kur mes ritamės?.. Ne veltui mano vyras sakydavo, – jis dirbo „Dirbtiniam pluošte“ inžinieriumi – „mes esame iš šiaurės“. Ir visa Lietuva iš ten pat.

KAUNIEČIŲ ŠNEKTA

Herkus Kunčius

YRA TIK ŠIAURĖS

— Ar girdi mane, Vladai?

— Tep. Kas yra?

— Tu mą paaiškink, ką tę reiškia, kad per orų prognozę kiekvieną vakarą mini Pietų Lietuvą?

— Ką čia dabar tau aiškint?

— O tai kap gali būt Pietų Lietuva? Ar tę tep karšta, kad vietoj juodalksnių – palmės? O vietoj gandrų – stručius gano?

— Iš kur tu tep ištraukei? Tę viskas tep pat, kap pas mus. Ir drebulės, ir beržai, ir pušys. Ir žąsys, ir briedžiai toki pat gyvena.

— Bet tai kažkap turi ait atskyrnt, kur Pietų, o nuo kur visa kita Lietuva prasideda.

— Na gal grybai tę savotiški auga. Baravykai kitoki. Kap jie tę sako – cukriniai ar cikriniai. Kazlėkai kitoki. Voveruškos. Bet nežinau.

— Tai gal tę žmonės kitoki?

— Iš kur tau bus kitoki.

— Tai gal tę žiemų nebūna?

— Aik jau – ledyja kap priklauso. Ir sniego pribyra iki palangių. Ir šaltis suspaudžia toks, kad kvapą atima.

— Tai koki tę pietūs, jei viskas kap pas mus, šiaurėj? Sakau, nėra jokių pietų. Visa Lietuva yra šiaurės.

MARIJAM- POLIEČIŲ ŠNEKTA

Daiva Čepauskaitė

YRA TIK ŠIAURES

— Agirdž', Vladai?

— Nu. Kas yra?

— A tu gali man paaiškint', ką reišk', kai per uorų pruognuozę kas vakarą saka „Pietų Lietuva“?

— O ką čia daba tau aiškint'?

— O tai kaip gal' būt' Pietų Lietuva? A ten taip karšt, ka vietoj juodalksnių - palmes? O vietoj gandrų - stručiai laksta?

— Iš kur tu čia trauki? Ten viskas tip top kaip i pas mumis. I drebulės, i beržai, i pušys. I žąsys, i briedžiai viens prie viena.

— Bet tai kažkaip tur' ajt' atskirt', kur Pietų, o nuo kur visa kita Lietuva prasided.

— Nu gal ten grybai kokie vietiniai aug. Baravykai kitokie. Kaip jie ten saka – cukriniai a cikriniai. Kazlėkai kitokie. Voveruškas. Bet ką aš žinau.

— Tai gal ten žmones kitokie?

— Iš kur ten tau bus kitokie.

— Tai gal ten žiemų nebūn?

— Ajk jau – ledij kai priklausa. I sniega privara iki palangių. I šaltis suspaudž' tuoks, ka kvapą atem.

— Tai kokie ten pietūs, jeigu viskas kai pas mus, šiaurėj? Sakau, niera juokių pietų. Visa Lietuva yra tik šiaurės.

ŠIAULIEČIŲ ŠNEKTA

Rimantas Kmita

TĒR TĒK ŠIAŪRĒS'

– A gērd' mañ', Lādə?

– Gērdž'. Kas ý?

– Tò mañ' sakýk, kēp čē ēšēin, ka par óru laidēlə kas vākaro vys mýn' Piētu Lítovo?

– Kõ čē dabà tau áiškēt'?

– A tē kēp gál' bŭt' Piētu Lítov? A tē tēp káršt, ka viēto júodalksniu – pálmēs'? A viēto goñdru – stròč's gāna?

– Ēš kor tò čē tráuké? Tē vỹsks tēp pāt', kēp pas mŭm. Ē drēboləs, ē beržə, ē pŭšēs'. Ē žōs's, ē bríedžē tòkē pāt's lāksta.

– Vēs tíek gal' gāliam kēp nors atskýrt', kor Piētu, a nò kor viòs kiòt Lítov prasýded.

– Nò gal' grýbə tē kiotónēšk' áug. Baravýkə kiotónēšk'. Kēp tē jie sāka – cokrýnē a cēkrýnē. Kazlėkə kiotónēšk'. Voverŭškos. Nežiòno.

– Tē gal' tàd žmón's tē kiotónēšk'?

– Ēš kor taŭ bòs kiotónēšk'.

– Tē gal' tē žiēmu nebŭn?

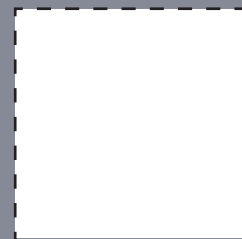
– Aĩk jò – ūžgorg lādəs kēp reĩkals. Ē sniēga prėdriomb lėgė palóngiu. Ē šalt's sospáudž' tòks, ka kvāpo ātiam.

– Tē kas tē par piētə, ka vỹsks kēp pas mŭm, šiaŭrēs' pakraštý? Nēr, sàko, jókiu piētu.

PASVALIEČIŲ ŠNEKTA

Vladas Braziūnas

ĪR TIK ŠIAURES

— A girdi muni, Blādi?

— Je. Kas ī?

— Tu mun paaiškink, kan tatā reišk, ka par uorus kīkvīna vākara minavuo Pītū Lietuva?

— Kan čia daba tau aiškinti?

— Vuo ta kāp gal' būti Pītū Lietuva? A tenās tāp kāršt, ka vītuo jūdalksniu – palmes? Vuo vītuo gandrū – stručius gāna?

— Iš kur tu tan ištraukē? Tenās viskas tāp pat, kāp pas mūsu. I drēbules, i beržā, i pušis. I žansis, i brīdē tuokī pātis gīven.

— Ale ta kažkāp tur skirtīs, kur Pītū, vuo nū kur visa kita Lietuva prasided.

— Nu gal grībā ten savuotiški aug. Baravīkā kituokī. Kāp anī ten sāka – cukrinē a cikrinē. Kazliekā kituokī. Vuoveruškas. Ale nežināu.

— Ta gal ten žmuonis kituokī?

— Nu je. Iš kur tau būs kituokī.

— Ta gal ten žīmū nebūn?

— Eik eik – lēdī kāp priklausa. I snīga pribīrn ligi palangiu. I šaltis suspaud tuoks, ka kvāpa atem.

— Ta kuokī ten pītus, jē viskas kāp pas mūsu, šiaurie? Sakau, nier juokiū pītū. Visa Lietuva īr šiaures.

BIJOTIŠKIŲ ŠNEKTA

Donatas Petrošius

